

Zgodovina ulice

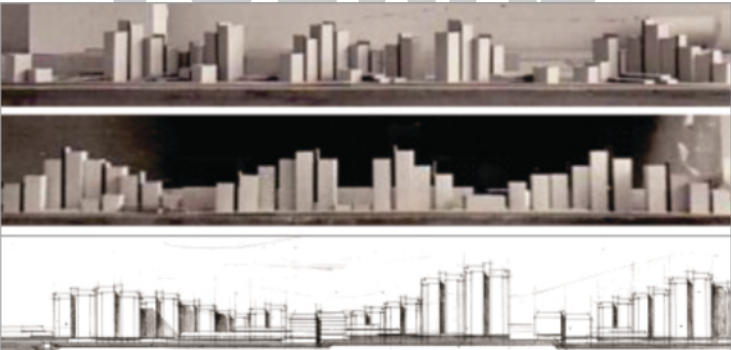
Zazidalni načrt za stolpnice ob Ulici Gradnikove brigade (Kare 6), katerega avtor je bil Tomaž Vuga, u.d.i.a., je nastajal v obdobju 1972–1976, v sedanji obliki (stolpnice in nujna zunanja ureditev) pa je bil realiziran v obdobju 1978–1983.

Projektanti so z zasnovo Kareja 6 hoteli presekati z dotakratno prakso poceni stanovanjske gradnje in zgraditi na obrobju mestnega centra bolj razpoznavno urbano strukturo, ki bo pomenila hkrati hrbtnico mesta in orientacijo v takrat monotoni in amorfni pozidavi ter vpeljati v mesto sodobne koncepte urbanizma, tako da bi v enem kompleksu združili vsebine, ki imajo v mestu izrazito centralno vlogo.

V času razvoja projekta je bilo preizkušenih več oblikovnih pristopov. Od ideje s stolpniciami pod kotom 45° smo zaradi zmanjševanja stroškov postopoma pristali na enostavnejšo – linijsko postavitve stolpnice v sprejetem zazidalnem načrtu.

Kare 6 je imel po prvotnem načrtu 720 stanovanj in je bil zasnovan kot enoten objekt, ki se z dvema vhomoma navezuje na Ulico Gradnikove brigade. Ob vsakem je bila postavljena garažna hiša, v kletni etaži so se nanjo navezovali vsi servisni prostori, skladišča in dodatne parkirne površine. Oblikovalsko je arhitekturna zasnova naslanjala na značilnosti sredozemske urbane strukture s hišami v nizu različnih višin. Pri tem je bila konkretna velikost in postavitve stolpov podrejena vnaprej določenemu pravilu: stolpnice, ki stojijo tik ob ulici, so visoke in se nato z odmikanjem od Ulice Gradnikove brigade nižajo in s tako pridobljeno scensko perspektivo še bolj poudarjajo občutek globine. Odmik za en raster pomeni eno etažo manj.

ZAZIDALNI KONCEPTI

G R A D N I K O V E

Kompleks naj bi funkcioniral kot vsebinsko prepletena urbana struktura, ki naj stanovalcem z javnim programom v nižjih stavbah ob vznožju stolpnice (otroški vrtci ipd.) nudi visoko kakovost življenja. Urbanost bi se morala odražati tako v sami Ulici Gradnikove brigade kot v notranji promeni in trgih, ki bi se oblikovali na križiščih s prečnimi smermi. Velik doprinos h kakovosti bivanja bi seveda bile tudi parkirne hiše in podzemna parkirišča, v katerih je bilo po takrat veljavnih merilih zagotovljeno 1,1 parkirnega mesta na stanovanje.

Med gradnjo so število stanovanj povečali za 10% na nekaj več kot 800, nedograjen pa je ostal javni program, razen tistega v pritličjih stolpnice ob Ulici Gradnikove brigade in notranji promeni. Zgrajena je bila osnovna os – promenada, ki je sicer povezovala vse vhode stolpnice, med njimi pa so ostale škrbine, deloma ograjene s provizoričnimi ograjami, daleč od zamišljene slike o atraktivnem mestnem prostoru za sprehajanje, srečevanje, posedanje. Namesto njih so nastala začasna parkirišča, nedostopne zelenice.

Stolpnice so bile zgrajene po tehnologiji, ki je odstopala od prvotno zamišljene. Objekti bi namreč morali imeti poudarjene štiri stolpe, med njimi pa križ oziroma zamaknjene površine, ki bi morale delovati kot ločila med njimi. Ker pa se je pri izvedbi uporabila tehnologija iz Kareja 5 z montažnimi fasadami na prednji strani in z DEMIT fasadno oblogo na bokih, so prišle do izraza predvsem stranske, sicer elegantne ploskve.

Kare 6 je po letu 1983 ostal nezaključen torzo, ki ga ni več mogoče dokončati po prvotnih načrtih. Stanovalci so sprejeli stanje, kot je: parkirišče pred hišo, neoviran pogled na ulico. Če bi zgradili predvidene objekte bi jim nekaj vzeli (kar jim sicer ni

PRVE PRENOVE

TERMIČNA PRIMERJAVA

K O V E

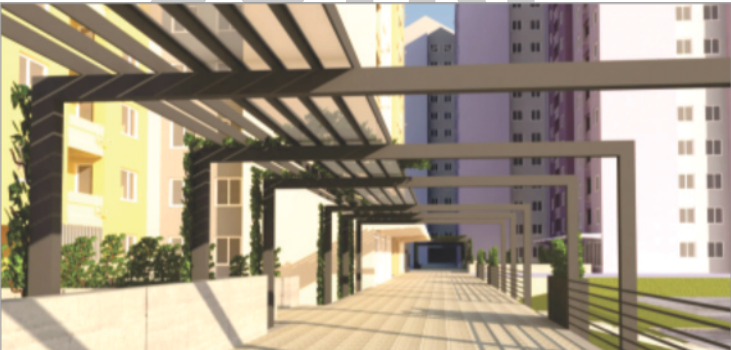
pripadalo). Zato je Mestna občina Nova Gorica leta 2006 izvedla anketni urbanistično-arhitekturni natečaj, da bi ugotovili, kaj bi se še dalo na tem prostoru urediti in zgraditi. Najuspešnejši predlog je predvidel krčenje prvotno predvidenega javnega programa, večji poudarek je bil dan zelenju in javnim površinam, trgov, otroškim igriščem. Najtrši oreh je predstavljalo zagotavljanje dovolj velikega števila parkirnih mest, ki naj bi se zgradila v podzemnih etažah. Zadostiti bi bilo treba povečanim normativom (ob gradnji 1,1 PM/stanovanje, danes 2 PM/stanovanje). Dodatno stisko je povzročilo še desetodstotno povečanje števila stanovanj med gradnjo ter seveda dejstvo, da tudi vsa predvidena parkirišča niso bila zgrajena. Prav zaradi tega danes v Kareju 6 primanjkuje okoli 700 parkirišč, ki so začasno na drugi strani ulice.

Za razliko od danes je bilo v času gradnje na razpolago le malo fasadnih materialov, zato so nekatere barve na stolpih ob ulici bolj rezultat slučajnih razmer kot posledica premišljenega izbora. Poleg tega so bile nekatere barve manj obstojne in so skoraj popolnoma zbledele. Slabi materiali in izvedba so tudi vzrok za dotrajanost celotnega kompleksa, ki zahteva celovito prenovo, ne le obnovo fasad.

Zahteve po toplotni izolaciji so se v primerjavi s tistimi ob gradnji Kareja 6 več kot podvojile. Z višjo kulturo bivanja in skrbnejšim odnosom do okolja se spreminja tudi odnos stanovalcev do svojega stanovanja, stolpnice in celotnega kompleksa. Stanovalci bodo zato lahko prepoznali, da obnovljena fasada ne nudi le ugodnejših bivanjskih pogojev, ampak je tudi okoljsko in ekonomsko upravičena.

Tomaž Vuga u.d.i.a.

VIZIJA ULICE

B R I G A D E

